

ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿದ್ರೆಗೆ ಜಾರಿರುವುದಕ್ಕೆನ್ನುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಗುಳುಗುಳು ಜಿಗಿದ್ದು ನಿತೆ. ಕಾದ್ದು ಈನೋ ಎನ್ನುವರೆ ಶಾಕಾಂಬರಿ ಓಡಿಬಂದು ಲೈಂಗ್ ಹಾಕಿದಳು. ಏನೋ ಕಂಪೆಂದು ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಜಾಡಿಸಿದೆ. ಜೇಡವೋಂದು ಕೆಳಗೆ ಬಿಡ್ಡಿತು. ಇದನ್ನೇ ನೆವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೇಡಗಳ ಕಾಟ ಜಾಸ್ತಿಯೇ ಬಾ ಅಲ್ಲೇ ಮಲಗೋಣ ಎಂದು ರೂಪಿಗೆ ಕರೆದೋಯ್ಲಿಳು. ಇನ್ನೊಂದು ಮೂರು ತಾಸಿಗೆ ಹೇಗೂ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುತ್ತದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಶಾಕಾಂಬರಿಗೆ ಬೆನ್ನ ಹಾಕಿ ಕಿಟಕಿ ಕ್ಷುಣಿಸಿದೆ. ಸುಮಾರಾಳಿಗೆ ಬೆಗಾನೆ ನಿದ್ರೆಬಿಡಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಗ್ಗಲು ಬದಲಿಸಲೂ ಆಗದಂತೆ ನನ್ನನ್ನ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದರೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಉಸಿರಾಟ ಕವ್ವವಾಯಿತು. ಕಟ್ಟಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಕೀರು ಬಳಿ ಬಂದು ಹಾಂಗುಟ್ಟಿದ್ದ ಬಾದು ಪಾರಿವಾಳ ಇಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಭುಜಕ್ಕೇ ಕಾಲೂರಿ ನಿಂತಿತ್ತು! ಅದರ ಕುಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವೋಂದು ಕ್ಷಣಿ ಇಂಗುತ್ತಿತ್ತು, ಕ್ಷಣಿ ಉಳ್ಳಿತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತು ನಾನು ಕಾಲು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ ಕಾಲೂ ಕಟ್ಟಿವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು. ಆದರೂ ಎಂಬುದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ಕೆಳುವಂತೆ ರಕ್ತ ಪಟ್ಟಪಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಒಂದೇಸಮ ವಿಜಯಿದ ಪತಾಕೆ ಹಾರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಉಗುರುಗಳು ಭುಜಮೋಳಿಗೆ ನೆಟ್ಟಪಟ್ಟಿ ನಾನು ಕುಸಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವು ಬೇರಿನಂತೆ ನನ್ನದೇಗಳಿಂದು ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ಹಿರಿಕೊಳ್ಳುಹ್ತಿದ್ದವು. ದಳದಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಕಟ್ಟೀರು ಕೀರು ಸುಳಿ ಬಳಸುತ್ತಿತ್ತು. ದೀರ್ಘ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡೆ, ಅದು ನಾಭಿಯಾಳಕ್ಕೆ ಚಲಿಸಿ ನನ್ನನ್ನ ಇನ್ನಮ್ಮೆ ಬಿಗಿಗೊಳಿಸಿತು; ಸಹನೆಯು ಟಿಸಿಲೊಡೆಯುವಾಗ ಮೌವನ್ನಷ್ಟೇ ಆಲಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು.

★ ★ ★

ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವ ಮೇದರೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೋಳಿದ್ದೆ. ಅಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಅಭಿಃಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕೇಲಿಯಾದುವಾಗಿನ ಶಬ್ದದಿಂದ ತಿಳಿದರೂ ಎಷ್ಟು ಬರಬೇಕು ಅನ್ನಸಲಿಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರಾದಾಗ ಇಡೀ ಆಕಾಶವೇ ನನ್ನನ್ನ ಕವುಚಿಹಾಕಿಕೊಂಡಂತಾಗಿತ್ತು. ಅಂದಾಡಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿ ಸ್ನಿಚ್ ಅನ್ನ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಬೆಡ್ಕುಮೆನ ಟೇಬಲ್ ಲ್ಯಾಂಡ್ನೋಳಿಗೆ ಚಂದಿರ ಜೆವಾಂಡಿದು ಕುಲತಂತ್ತಿದ್ದು. ಗಿಡಿಯಾರ ಸಂಜೆಯ ಏಳು ತೋರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ಬಿಸಿಬಿಸಿ ನೆರು ಹುಯುಕೊಂಡೆ. ಕಂಗಾಲು ಹಿಸಿವಾಗಿತ್ತು, ಅಡುಗೆಮನಿಗೆ ಹೋದೆ ಏನೂ ತಿನುಬೇಕೆನ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಪೂರ್ನಾ, ‘ಥ್ರಾಂತಮಾ ತ್ರಿತಾ, ನಿನರ ನನ್ನ ಮಗಳ್ ಅಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ಯಲ್ಲ ನನಗಷ್ಟೇ ಸಾಕಾವಾ. ಮತ್ತೊ ಒರ್ವಿರು ನಮ್ಮ ಮನಿಗೆ.’

ಶ್ರೀದೇವಿ ಕಳೆಸದ

ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮಾಡ್ಯಂಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ದಶಕದ ಕಾಲ ಕಾಯ್ದ ನಿವರ್ಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಶಾಕಾಗದ ನಾಲಗಳು ಕವನ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ‘ಅಂತರ್ ಪ್ರಸ್ತಕ’ ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಹಿಂದೂನ್ನಾನಿ ಶಾಸ್ತೀಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಣತಿ ಇರುವ ಶ್ರೀದೇವಿ ತಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದ ಧ್ವನಿಗೆ ನಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದುರೆ.